

desisterent ab instantia mortis Christi
Sed hijs omnibus non obstantibus non excusatur Pilatus: quia
sciebat eum innocentem. et quod per iniuriam tradidissent eum Iudei. Hoc
tamen non obstat istud verbum con-
dusit Pilatus. Si hunc dimittis non
es amicus cesaris Vnde audito hoc
verbo adiudicauit fieri petitionem
iudeorum de Christo Matth. 18. et Jo.
19. Et sicut falsi iudices cum perten-
dunt se velle defendere veritatem; di-
ligent inquirunt de veritate sed si pos-
sint ea faciliter videre non presequun-
tur. Ita Pilatus diligenter inquisi-
vit a Christo quid est veritas sed noluit
Christi responsum audire. sed post que-
stionem exiuit cotinuerat ad iudeos
Job. 18. De hijs omnibus verifica-
tur illud Ite. 44. Negauerunt domini
adirentur. Non est ipse nequam
et super nos malum. Falsi ei aduoca-
ti dicunt se nosse de verbis: sed fac-
tis eum negat. et non solum negat
imo reprobat veritatem; et colorat
falsitatem. de quibus verificatur
illud ad Tytum primo. Inquinare
sunt via eorum mens et oscia. Co-
ficitur autem se nosse deum. factis autem
negat. de istis loquens Prodigorus in
quadam epistola sic eos describit. Hi sunt in coniunctis scurrens: in exadio
marmorei: in collusioneibus bestie
in questionibus fatue: ad intelligentem
sarcinam: ad indicandum ligneis:
ad ignoscendum ferrei: ad amici-
tias pardis: ad facetas viris: ad
fallendum vulpes: ad superbien-
dum tauri et ad seruandum mino-
tauri. Hec ille. Istis nichil sufficit
nichil placet nisi pecunia. Sicut
et Alanus in libro suo de questu-

nature. Si quis inquit aematur pe-
cumia tamquam loricas argenteis to-
rentis impetu Tulliam: sulphuris:
incursus Hectoris: robur virtutis
Herculee: vespellis Ulyses: vilipendit
astacias Et in tantum huius faes-
ticanduit ut dialetice muta sit
subtilitas: rhetorice languescat ci-
tilitas: ubi numerorum porat plura-
litas. Si enim in arte iudicis: vel ad
uocati fufurret pecunia: Orphei li-
ra: carmen aphitriomis: musa vige-
hi voce pecunie suffocantur. Quid
plura. Vbi numerus loquitur: Tul-
lianum eloquij lingua mutescit: ubi
numerus militat Hectoris milite
fulgura pescuntur: ubi pugnat
pecunia expugnat Herculea: nu-
merus vincit: numerus regnat: num-
erus impat: numeris. Nec Alanius.
Istis aduocatis sic dicit Ambro-
sius in quadam sermonem. Juste
dicitur. Redde quod accepisti: q[uo]d
contra veritatem dixisti: iniquitati af-
fuxisti: iudice fecelliisti: iustam cau-
sam oppresisti: de falsitate vixisti
Capitulum 13. Lectio 144.

¶ Ami autem sunt omnes
homines in quibus non
subsistit scientia dei et de
hijs que vident bona
non poterant intelligere eum qui neque
de operibus attedentes agnouerunt
quis esset artifer. sed aut ignem a
spem: aut citatum aerem: aut gicum
stellatum: aut nimam aquam: aut so-
lem: aut lunam rectores orbis ter-
rarum deos putauerunt. Postquam sa-
lomon persecutus est iusta chana-
neorum exterminacionem per deum. pro-
eo quod deum colere nobierunt. sed sicut
stulti et isani ydolis fuisse perligeantur
lib.

Consequenter insistit actio; huius
 libri circa crimen ydolatrie repro-
 bandum Et circa hoc p[ro]cedit p[ri]mo
 agit de magnitudine culpe s[er]uen-
 tium ydolis. Secundo de rectitudine
 p[re]ne quā deus i[st]inxit ydolatis et
 specialiter egipciis. Secunda ps ibi
 ca. 16. Prop[ter]a hec ab his similia dig-
 in passi sunt tormenta. ¶ Circa p[ro]mū
 duo sunt. p[ri]mo prosequuntur
 de ydolatrarum sup[er]stitiosa adora-
 tōe. secundo de ydolo[rum] primaria ad-
 iniuētōe. Secunda ps ibi. infra. c.
 12. Acerbo enim lucidu[m] doloris. C[on]tra
 primum duo facit. p[ri]mo reprehē-
 dit ydolatras colentes naturales
 creature[bus]. secundo reprehendit ali-
 os qui colebant artificiales yma-
 gines et sculptuas. Infra. **I**nfectives
 Quia vero in ydolatria duo sunt.
 vix aueratio a vero deo qui ab oīb[us]
 est colend[u]r et aueratio ad creaturā
 Ideo p[ri]mo agit de gentilium; auer-
 siōe a deo. secundo de eorum conuer-
 sione ad creature[bus]. Secunda pars
 ibi. **S**ed aut ignem. Circa primū
 reprehendit spūssancus stolidi-
 tatem et facultatem curiosorum ge-
 tilium; qui circa naturales iustiga-
 tiones cum summis laboribus stu-
 duerunt. et tñ dei noticia caruerunt.
Et dicit sic Vani autem sunt oēs
 homines in quibus non subsistit sci-
 entia. Vanu aut est sicut dicit p[ro]p[ter]a
 2. p[ro]p[ter]a 12. q[uod] est ordinatus ad ali-
 q[uod] sit ad finē et nō p[ot]erat attingē finē
 suū. Sicut si aliquis deambulet p[er]
 ter sanitatem; et eam per deambula-
 tionem nō consequat dicitur eū
 īmanū ambulasse. Iohannes autem;
 dicitur ad deū cognoscendū et co-
 lendū. Vn. Anselm[us] 2. Cur deus

bono rationalez creaturem à deo
 factam esse iustum ut illo fruēdo
 b[ea]ta esset dubitari non debet. Id
 natuā rationalis est et discernat
 inter iustum et in iustum. inter bo-
 num malum et inter maius bonū
 et minus bonum. Alioquin fruēdo
 facta esset rationalis. Igitur om-
 nis homo frustra estat vanis scie-
 tiam de deo non habeat. Et iteo dicit
 Nam autem sunt omnes homines
 in quibus non subsistit scientia dei
 et scientia deo. **N**ec scientia est fi-
 des per prophetas eu[er]ata antiquis
 patribus et postea nobis per filium
 predicata fuit Glō. **N**ec scientia ē
 timor et reverentia dei. **B**arath te-
 co dicitur de prudentib[us] huius
 mundi perierunt eo q[uod] non habu-
 erant scientiam et signanter dicit
 In quibus non subsistit scientia dei
 et fides. **E**t enī fides fundamentū
 totū edificiū spūal in xpiano Ad
 Heb. ii. **F**ides ē sp[iritu]al[is] et reū sub-
 stantia argumentū nō apparentiū
 Et ideo infideles nichil boni super
 edificant dumō in sua infidelitate
 p[er]seuerant. **N**oc est ergo primū
 de quo reprehendunt gentiles ydo-
 latre q[uod] fidem de dō non habuerūt
 p[er] fundamento sue inquisicōis. Q[uod]
 aut noticia; vel scientia de deo nō
 habuerunt p[er] ex duobus. P[ri]mo
 quia non intellexerunt eum bo-
 num remuneratorem vel gubernā-
 torem mundi. Secundo ex eo q[uod] nō
 intellexerunt eum esse mundi cre-
 atorem. ¶ **Q**uantum ergo ad pri-
 mum dicit sic. **E**t de his que vide-
 re cum qui est. id est deum qui
 est sup[er]me bonus. Et solis vere

est quia a se est. et sine eo nichil
est a nichil esse potest. Sicut autem deus
prolixissime dicit qui est: ita dyabolus
propter suam maliciam dicit qui non
est Job. 18. Habitent in tabernaculo illius socij eius qui non est.
Cum enim viderent creaturas esse
bonas potuerunt arguisse ad unum
pro se bonum deuemedum. sicut ar-
guit Auicenna primo sue Methaphysicae.
Ad unum simpliciter necesse est: ex-
cepto alijs non excepto est sic deueissent
ad illum qui vere est qui dicit Pro.
3. Ego sum qui sum ait. Sic dices filius
israel. Qui est misit me ad vos.
Vnde sicut dicitur sancti: istud no-
men prolixissime querunt deo: viz. Qui
est. Ipse enim solus uniformiter sem-
per idem est. omnis enim creatura alicui
mutacioni subiecta. Angeli siquidem
sunt aliquis affectus mutant corpora
celestia sunt loca. Corpora inferiora
infra speram actiunculas et passiunculas
existentia alterantur: augmentant
diminuentur et mouentur sunt loca.
Et ideo signanter dicit Anselmus.
Proslogion cap. 22. Tu solus do-
mine es quod es et tu es qui es. Non
quod aliud est in toto: aliud in
partibus et quod aliquando est
in tempore et in quo aliquid est mu-
tabile: non omnino est quod est
Et quod incepit a non esse et potest
cogitari non esse et non per aliud subsis-
tit reddit in non esse et quod habet
fuisse quod iam non est et futurum
esse quod nondum est illud non
dicat esse proprie et absolute. Tu re-
sponsus es illud quod es: quia quicquid
aliquid aut aliquo modo es: hoc
tutus et semper es et tu es quod se-
per et proprie et simpliciter es: quod nec

habes fuisse nec futurum esse. sed
tatum presens esse. Nec Anselmus
Secundo reprehendit fatuitatem
gentilium philosophorum de eo quod non
cognoverunt deum esse mundi crea-
torem et quantum ad hoc dicit sic.
Neque operibus attendentes agnoue-
runt quis esset artifex. Cum enim
efficiens ducat in noticiam sue cau-
se et ipsi totaliter occupati fuerint
ad inuestigandum causas rerum in
hoc culpadi sunt quantum ad pri-
mam causam quod deuenire non potu-
erunt ad cognoscendum deum bono
et remuneratorem vel mundi
creatorem. Sed posset qui qua-
liter est quod philosophi ad demon-
strandum deum et bonorum remune-
ratorem vel mundi creatorem suffi-
cientes non fuerint. Dico quod non est
mirum cum nec christiani qui soli
minus veri dei noticiam habent ad
hoc non sufficiant. Ad hoc dicen-
dum ut estimo: quod deum esse non est
per aliquam rationem demonstra-
tum hucusque. nec deum esse creato-
rem mundi sed quicumque se invenient
ad deum et ratione et nalem existent stu-
dendo: nec sine gratia obice possunt
de eis sufficient fui conticat noticia
sic quod eis sufficiat ad salutem. Exem-
pla ad hoc habentur primo de Corneli
Origeni missus est Petrus. de Paulo
cui missus est Ananias qui se sic dis-
posuerit per reuelationem et inspirationem
quod noticia deyno de meruerit hic
Et ideo dicitur est quod si non obstat culpa
hominis ad hunc rationis usum utique perve-
nit quod dei noticia habeat id est
de deo saltem quanta est necessari
a ad salutem. Tercio reprehendit errores gentilium de criminibus
l. 2.

ydolatrie quatuor ab conversione
ad creaturam. Et nominat septem
genera creaturarum. que apud
ydalatrum fictions habe-
bantur in honore cum dicit. Sed
fuisse deos putauerunt. aut ignes
aut spiritum & cetera. Ignem co-
luerunt caldei. & apud gentiles di-
tebatur Vulcanus. sicut Iheron.
& Remigii. volantem candorem
faciens. Iste fingebaratur quasi fa-
ber daudus. & dicebat fulminare
vel fabricare fulmina. Ioue: quod Jo-
ui superiorem partem aeris addix-
erunt. Vulcano deputauerunt me-
diam regionem a quo loco fulgu-
ra & choruscaciones descendunt.
Caldei autem sicut in quibusdam
historijs scolasticis inueniuntur. ig-
nem adorabant & ad hoc alios co-
gebant per modum istum obtu-
lerunt quibusdam negantibus
ignem esse deum & alium deum co-
lentibus pugna. ita quod si deus eo-
rum ab aliquo vinceretur eis cul-
turam dimitterent. Si vero ignis
qui fuit deorum aliorum confu-
met ydola ipsi ad ignem colen-
dum pro deo semper se obligaret.
Isto audito canopei in egipcio quod
ydolum beli coluerunt deposuerunt
de capite ydoli sui coronam auream.
& super caput suum quoddam vas
testum aqua plenum posuerunt
& ibid multis foraminibus perfo-
rauerunt & cera obtuauerunt. Ve-
nerunt ergo caldei ad istud ydo-
lum examinandum & apposuerunt
ignem statim in foraminibus ce-
ra liquefacta descendit aqua a ig-
nem extinxit. Et sic prauauerunt ydo-
la canopi eiusdem ciuitatis egip-

ci & illi de ciuitate pmissi sunt deinde
cepit ydolis suis ut Alij coluerant
spiri & therem quem dixerunt Jo-
uem & superiorem partem aeris vel
ipsum ignem sicut alios quod aere di-
uiserunt in duas partes vel potius
in tres Superiorem vocauerunt Jo-
uem Inferiorem Junonem. Et illa
inferiorem partem vocat hic ciu-
tum aerem propter facilitatem mo-
tus & divisionis. Quarto alij venie-
rabantur grecum stellarum firma-
mentum in quo sunt stelle fixe &
varijs ymaginib[us] nominatae sicut
grecorum fabulas Alij coluerunt a
qua Vnde neptunum fingebarant
dominum vel deum maris. Inter
istas falsas fabulas equiuocatio
magna est de Ioue: quod inter dum
significat planetas immediate sub
saturno. Inter dum superiorem pte
aeris finguunt poete quod Saturnus
tres filios habuit Iouem Neptu-
num & Plutonem. Jupiter regnat
in celo. Neptunus in mari. Pluto
in inferno. Vnde tales versus ha-
bentur. Jupiter astra fretum nep-
tunus. tartara pluto. Regna pat-
na tenent. tres tria quisq[ue] suum.
Vnde ipsum elementum aquaz
vocauerunt neptunum. Et ideo di-
citur in littera hic quod aliqui colue-
runt minimam aquam. Huius yma-
go portauit in manu tridentem ad
designandum quod aque triplici fun-
guntur virtute. Sunt enim liquide
Neptunus amphitricem accepit
in coniugez. Et dicitur amphitrix
ab amphi quod est circum & tritum
qui coctitum eo quod aqua tribus elemen-
tis quodsi condusa sit & circuicita celo

ut in aquis superioribus in aere in subibus terra in fontibus et puteis vel uxor neptuni de amphitrites summae macrobius quae mare terram ambit et circuitegit. Alij coluerunt sole quem multis noibus nuncupauerunt. Solez enim dicunt primi filii Iouis. quem vocant ptebū qui nouū eo quod iortu suo contide nouū apparet. Et ideo pingebat imberbis. Dic etiam apollo dicta pdens siue extimans. eo quod calore suo omni viventium humorem perdit et exterminat. Ide vocat phatus a phitone spente quem statim natus occidit cum sagittis. Sol de rebus quod solus possedit magnitudinem inter stellas; rebus quod solus lucet de die alijs per plenitatem obscuratis. Dicit enim amilius a libro de lupo. eo quod sic lupus perora dilacerat ita sol suo foeuere omnes humorem exsiccat. Alij colebant lunam quam vocabant dyana. Hec multa noia summa diversos effectus habebat dicebat luna dyana summa filius humana in celis de istis et de eorum cultu habetur. q. 13. Adolebant in censu Baal a soli et lune et 12. signis et in milicie celi. Hec igit putauerunt deos videlicet reges orbis terrarum. Sed per ista multas alias superstitiones adiuuentur poete sic narrat Plato in libro qui de physis. Antiqui namque filiole et pastores raccogiles et positiones datas ab hominibus ad sumum viuendi a similitudine colebant per dominum sicut agriculturam vindemiationem et seminacionem et homini postea poete causa lucri et fauores et asdem artes siue scientias membrati effigiae erunt et ipsi noibus distinxerunt. vocantes sciaram colendi agros et rem scientiam colendi

vineas bacchum. actus etiam humana libidinis venereum vocauerunt. Et sic superstitio es multiplicate sunt nimis. Et vocantur superstitiones summa seruum a vetulorum ultra consuetudinem humanae vite superstitionibus. Tales emmiretissime vetule iam decrepites et delire talium numinum et fidionum inuentrices fuerunt.

Lxx. 146.

Quorum si specie delectati deos putauerunt sciat quanto his dominatori eorum speciosiores esse. Specie enim gubernatorum hec omnia constituit. Autem virtutem et opera eorum mirati sunt intelligunt ab ipsis. quoniam quae hec fecit fortior est illis. A magnitude enim speciei et creature cognoscibiliter poterit creator horum videntur. Postquam sanctus spiritus redarguit pueros gentiles de ignorantia quam habuerunt de deo omnium conditore. hic ostendit consequenter quod illa ignorantia non fuit a natura humana sed ab eorum maliciose errore. Et circa hec duo sunt. Nam primo ostendit per quam viam venisse poterant ad dei cognitionem. Secundo quod nullaz habent siue ignorantie excusationem. Secunda ergo ibi. Sed tamen adhuc in his. Circa primum duo facit. Primo tangit duplex medium divisionem per quorum utrumque ad divisionem poterant pervenisse. Secunda ostendit quod per illa media debebant arguisse ibi. A magnitude enim duo sunt in creaturis videlicet foris delectabilis in eendo et virtus admirationis in agendo et ista duo maxime apparent in corpore celestib[us].

311

l. 3.

sole a luna a stellis de quibus im
 mediate dicuntur est autem et de istis
 loquens subdit **Quorum si specie**
delectati deos putauerunt sciat quoniam
huius dominator eorum speciosior est.
Quorum predictorum s. solis a lune a
stellarum specie delectati In Ps.
Delectasti me domine in factura tua.
Vnde glosa Delectari in specie cre-
ature propter deum licitum est Sed
delectari in creatura propter seipsum
non referendo ad deum puerum
est. Ergo si horum specie delectati
funt scienti scire debent quoniam do-
minator eorum Deus videlicet spe-
ciosior est scilicet huius rebus. Cuius ra-
tionem subdit dicens Speciei emi-
gubernatori creaturarum rerum spe-
ciosarum. hec omnia constituit Quia
ergo deus pulchritudinem crea-
turarum creavit a non creavit nisi
per liberum arbitrium. sicut artifex
facit opus suum. scire poterant quod
ipse longe sit speciosior quod opus su-
um Boccius tertio de consolatione.
Pulcher pulcherrimus ipse mun-
dum mente gerens similiqz yma-
gine formans Aliud medium est
in istis creaturis ducens intellectum
hominis in deum totum creatum cau-
sam videlicet mirabilis virtus et
potentia corporis in celestium. lucido
mouendo diversos et quasi infini-
tos effectus in istis inferioribz pro-
ducendo Igitur virtutem et operam
eorum mirari sunt: quod propter mirabilem
huius philosophari. i. metha. et
videtur philia huius mirabiles delec-
taciones sinceritate et puritate. io.
ethi. Intelligatur hoc est intelligere de-
bent ab ipsis ipsas creaturas quoniam
qui tecum fecit fortior est illus. fortior et

utilior potenter illis i. agendo
Vnde ipso volente sol lumen suum
retrahit. Mat. 24. Ipso volente
sol stetit Ioh. 10. Ipso volente sol
retro rediit. 3. Febr. 20. Contra ostendit
quoniam per ista duo media intellectus
humanus ascendit in deum. q.d.
Hec est tota ratio quare gentiles
ab ignorantia sua de deo sunt excusabiles: quia a magnitudine specie-
ei et creature poterit creator eorum
ognoscibiliter videtur. A magnitudi-
ne speciei et pulchritudinis et cre-
ature et mirabilis factum debebant
arguisse creatorum esse maiorem tamquam spem
propter virtute. Sic enim Aristoteles per viam motus
natus est probare unum primum mouens
esse omnipotens et infinitus nullum huius
magnitudinem corporalem. s. per his.
Ad R. primo. Invisibilia enim ipsius et dei a creature mundi et ab ho-
mine per ea quae sunt intellectua compiciuntur. Semper tamen quoque eius
virtus et similitas: ita ut sint exercita-
bles. Huius illarum clausulas Quorum
specie delectati deos putauerunt No-
tandum est quod delectant aliqui viciosi
specie propria et aliqui specie aliena. Pri-
mi sunt qui supbunt de pulchri-
tudinis vanitate. Secundi sunt qui i-
samunt libidinis voluptate. Primi ergo
delectantur in specie propria. supbiens
de pulchritudinis vanitate non considerantes quod vana sit et superficialiter
bus et temporalibus. Unde Boetius. 3. de consol.
psalm. 8. Forme vero miti ut recte rapido ut velox et vernali floribus mu-
tabilitate fugatores. Quod si ut Aristoteles
lynceis oculis videntur homines ut eorum visus obstatia que
penetraunt: nonne ita prospectis vis
ceribus illud altius ad superficie

pulcherrimum corpus turpissimum
videtur. Ergo te pulchrum videi non
tua natura vel cura sed oculorum spe-
ctantum. sed dicit infirmitas. Sed est hi-
mata quod multum nimis corporis bo-
nare quecumque miramini tridu-
ane febris igniculo posse dissoluere
hunc Boetius. Refert Ouidius me-
thamorphosi. 3. quod maccus puer
quidam tante fuit speciei ut sta-
tim natus ab omnibus possit amari.
Parentes ergo per nimia admiraci-
one pulchritudinis consulerunt quem
dam patrem. si iste puer tempore attin-
get senectutis et si eum futurus eta-
nis longene. Ille respondit domini inquit
vici si semetipm non noveit. Puer
adultus et factus iam iuuenis tantum
coepit de suo de ore superbia quod oī
coepit amore tam iuuenium quod puel-
lum. Tandem fatigatus quocum die
de venatione diuertit ad fontem quem
dam purissimum causa fitis sedande.
Ecce dum bibet ymaginem sue faciei
vidit in aqua. Miratus speciem vi-
se ymaginis considerat frontem. et
nec genas et oculos et amoē isti
us ymaginis capit. Alloquitur
ymaginem extendit brachiare et
apprehendat nichil iuenerit in aqua.
Offert et oscula et ymagino videtur
reddere sibi recte. ridet puer et illa
corridet. lactimatur et illa deplorat.
Sic ergo exardestens in amore; sui
ipsius languens defecit; et in flore;
sui nois est conuersus. Iste puer
propter speciem nimiam elatus in su-
perbia designat vane gloriantes
de fragili de ore corporis: qui tantum
delectantur de sue pulchritudinis ve-
nustate quod taliter eualescat ubi
homines esse delerent inutiles flo-

res sunt. Vnde ipsa est. Omnis ca-
ro fenum a omnis gloria eius quod si
flos agri Iste dui vivere vita gre-
si semetipm non noscerent. In cu-
ias figuraz herodes occidit Iohā-
nem Matth. 14. Herodes interpretat
glorians in pellibus a defigit
personam de pulchritudine corpo-
ris gloriantem que non est nisi in
superficie a pelle sicut Aristoteles.
Iohannes gravem in quo est gratia interpreta-
tur Herodes ergo Johannem occi-
dit dum superbiens de specie g-
ratiā interemit que latebat in me-
te. Vnde auctor libri de varietate
carminum. Tria inquit sunt semi-
num genera que i culto iuuentu-
tis agro abs cogitantibus zia-
nijs rarissime conualescant. scilicet ele-
gantia pulchritudinis: vigore for-
titudinis et suauitas vocis. Pulch-
ritudo enim iuuenem alienem perda-
libidinis aut predonem efficit ea-
stutatis. fortitudo ingenerit audacia.
Audacia vero ad iniurias conti-
endas impellit. At vero huius quicun-
cis amenitate preeminet lasciva-
mentis. ludicia proficiens et io-
cosa seruis anteponunt. Hec ille.
Secundo delectantur alij viciose
in specie aliena. sicut ille senex cui
dixit Daniel Semen chanaanc non
iudicabis species decepit te et concupis-
centia subvertit cor tuum daniel.
13. Porro susanna erat delirata ni-
mis et pulchra specie. Sic Holofer-
nes occiditur dum i caute Judith
specie; contemplatur Judith. 16.
Judith filia merari in specie faciei
sue dissoluit eum. Vnde Judith.
10. scribitur quod cum ipsa Arastee
ante faciem eius statim captus es.

312

suis oculis holofernes. Sic dñus
 captus est in specie berabae. 2. 2.
 n. Et ideo signantur dicitur Eccl. 9.
 Ne circumspicias speciem alienam
 Propterea speciem enim mulieris pe-
 rierunt multi a ex hoc concupisen-
 tia quasi ignis exardescit. Notan-
 dum est quod nichil est ita potens su-
 uertere cor humanaum sicut con-
 cupiscencia amor speciei. In cuius fi-
 guram a signum singunt poete quod
 Alexander filius priami paris vo-
 cabatur a paritate indicij. Vnde
 ad eum misse fuerunt Juno Pal-
 las et Venus ut inter eos discerne-
 ret cui pomum aureum deberetur
 quod mittente dea discordia casu ceci-
 die inter eas. In quo pomo sic erat
 inscriptum; pulchrior me habebit.
 Certabant ergo iste tres de que
 foret pomum per ceteros habitura
 Juno promisit diuinias et regnum.
 Pallas laudem militie. Venus pul-
 chriorem de gratia mulierem. Iste
 ergo Paris non obstante sui iu-
 dicij subtilitate a concupiscencia est
 subuersus. Vnde a pomu adiudi-
 cauit Veneri donari. Secundo no-
 tanrum quod inter delectationes tem-
 porales et eternas multiplex est dif-
 ferentia. Primo enim delectationes
 corporales sunt Aristotilem septio
 ethicorum sunt quasi medie a hinc
 tristitias sibi oppositas immo ni-
 chil valent nisi tristitia sibi prece-
 dente contraa sicut delectatio que
 est in quiescendo non placet nisi
 fessio et fatigatio et delectatio que est
 in bitendo non acceptatur nisi p-
 sitim. et delectatio que est in come-
 dendo intenditur et augmentatur
 propter famam precedentem et sic

de alijs. Ideo condidit ibi Aristot-
 illes quod nichil idem est nobis dele-
 ctabile semper. Cuius rasio est quod
 homo continue mutatur ab una
 dispositione in aliam illud quod pla-
 tet homini est sibi delectabile in
 una dispositione. est eide ab homi-
 nabile in alia dispositione. et ideo
 eo ipso quod natura nostra non est
 simplex sed composita ex multis.
 et transmutatur de una dispositione
 in contrarium. necesse est quod illud
 quod est delectabile homini secundum v-
 num dispositionem sit eide; trista-
 bile secundum aliam. sicut ex iuri et sup-
 cio tibi est delectabilis et iam faci-
 ato fit eisdem ab hominabilis. Sic
 per oppositum dicit Aristotiles quod
 quia deus est natura simplex et i-
 uariabilis semper gaudet una et
 simplici delectatione quam habet in
 contemplacione suipius. Cum
 ergo ad statum diuinum deueni-
 mus per glorioas dores corporis
 et amiae erit delectatio nostra se-
 per vna et uniformis et perpetua.
 Juxta illud psalmi. Adimplebis
 me leticia cum vultu tuo. delecta-
 tes in dextera tua usque in finem.

Lectio Centesimaquinquaginta septima

Sed tamen in hijs adhuc
 minor est querela hys ei
 fortassis errant deus que
 rentes avolentes inuenire. Etenim
 cum in opibus illius conuerserent
 et inquirerent et persuasum habent
 quoniam bona sunt que videntur
 iterum tamen nec hys debet ignos-
 ci. Si enim tantum potuerunt scire
 ut possent estimare seculum quo-
 modo hys dum non facilius iuenerint

Postq; spūssās declarauit viā
a modū p quē gentiles p̄hi pote-
rāt deuenisse ad verā dei cognicio-
nem: b̄ oñt q̄ de eoz negligēti a i-
hac pte nullā habueūt excusaci-
onē. **E**t circa hoc tria facit: q̄ pri-
mo p̄it cuiuscā excusacōnis alle-
gationē; scđ illius allegacōis p-
baōe; tercō eiusdē racōis confu-
tacōem; scđa ps ibi etēm cū i opī
b̄. **T**ertia ps ibi Iterum tñ nec h̄is
Allegacō ad excusandū gentiles
phos posset esse talis. Videri etēm
posset q̄ eis minor eēt q̄rela q̄ p-
bida pretendūt pro tanto: quia
ip̄i fecerūt q̄s i eis fuit. **Q**uesierūt de-
um studijs a ingenijis disputaco-
mbus a doctrinis a volebat eum
inēmisse vñ si non iuenerūt nō vi-
detur culpa eorū. **C**onfirmatio isti-
us allegacōis ē q̄ ip̄i cōtinue in
opib; dei se; creaturis discicien-
dis cōversabantur studētes crea-
natūrā rēz creatarū. **E**t ad deū cog-
noscendū multipliciter inq̄sierūt in
ueniendo disputando a docendo a
cōduseūt eiudeter q̄ oīa sensibilia
q̄ videntur bona sūt vñ hūano
multum necessaria. **I**gitv idēt q̄ si
potuissent vñterius ascendisse ad
deum cognoscēdu; hoc multo libe-
tius attemptassent. **S**ed cōfutacō
istius allegacōis cū sua p̄baōne
est talis. **S**i isti fuerunt ita studio-
si a ingeniosi q̄ potuerūt sibi acq-
uire estimacionem a aliqualez; q̄
mōdem de toto mundo sūt de mo-
tibus solis a lune de virtib; arti-
tum lapidum a herbarum q̄s est
difficilimū: quo non facilis horū
omniū dñm a causa poterat inue-
nire presertim cū ipse se deuote vi-

uentib; sponte īgerat **I**apie.
Deoctupat autem qui se cōci-
piscant ut illis se prior ostendat.
Dicit ergo sic a principio icōis p-
trā. **S**ed tamen adhuc in h̄is. gē
tilib; videlicet cōlentib; corpora ce-
lestia a elementa minor est quere-
la vel minor q̄ de cōlentib; ydo-
la de quibus postea statim dices.
Vel minor querela est. hoc est. cē
videtur q̄ lēo ultima p̄tēdebat
Et h̄i eī enim p q̄: q̄ h̄i fortassis
errant. **I**n hoc q̄s dicit fortassis in-
nuit excusacōis insufficientiā. **D**e-
um querentes a sic facientes q̄dī
eis fuit a volentes inuenire s̄ nō
valentes. **N**uīus racōis confirma-
tio videtur esse illud q̄s sequitur.
Ecenim cum in operib; illius cō-
uersentur a inquietant a sic conti-
nue versentur per studiū a inq-
sitionem in operib; illius a dei
etiam manifestūt est ex dictis eo-
rum q̄ perfusum halenturatum
a per rationem probatum qm̄ bo-
na sunt que videtur videlicet ista
sensibilia. **S**ed hoc responsio refel-
litur sic. Iterum tamen nec h̄is de-
bet ignosci. **E**t exponitū per litterā
sequentem que est ista. **A**utem vñ
tamen pro sed. si istis nō debet ig-
noscere non detent pro excusatis
h̄i. **E**t subiungitur racio in litterā
Sienim tantum potuerant scire
possent estimāē secūlum quomo-
do dñm huius facilius non
inuenierunt. Quasi diceret. **N**irum
esta si tanti erant ingenij q̄ istos
effectus scire poterant. **I**gitur can-
sam omnium istorum effectuum
vtiq; leuissime scire potuissent. **S**;
contra illud ultimum videtur ee-
b̄. b̄.

illud suscipiens posicim. s. ea. difficile estimamus que in terra sunt et que in prospectu sunt inuenimus cum labore que autem in celis sunt quis inuestigabit. **I**gitur non potuerunt faciliter inuenisse deum quod estimaerent seculum. dicunt doctores quod aliud est comprehendere deo quod est. et aliquid quid est primum potuerunt per hoc et creaturas. Secundum fuit eis impossibile. **S**ed quod deum esse hucusque demonstratum non inueni siue ab Aristotile siue a quocumque alio ut dicit quidam doctor. licet ego cum per hoc a aliis solemibus doctribus in ultima lectione tenuerim et adhuc teneam oppositum. **E**t ideo lucta viam illius doctris aliter ad dictam objectionem respondeo dicam enim secundum mentem beati Augustini. 18. de cuius dei ca. 38. **Q**uod ante omnes per eos grecos et barbaros prophete sancti precesserunt quod tam verbo quo scripto. dei noticia doctuerunt. et ideo deum esse statim a principio mundi per Adam et filios suos extitit per dictum. **C**ui dicto quidam assenserunt. et quidam disenserunt sicut modo de aliis articulis inuenimus. **I**sti ergo per hoc audientes deum esse a dei cultoribus fuisse predicatus poterant ex regimine mundi et rerum uniformi gubernacione racionalitatem asseruisse deum esse. **E**t ideo quod errauerunt eorum vel negligenter vel malitia fuit in causa. **E**t quod aperte reuelacione antiquum diuulgatum est apud omnibus gentes legibus tentantes. deum esse et quod est omnibus notum videtur ipsa a natura notum. Ideo estimo datum canum dixisse. 2. Smarz. ca. 3.

Cognitio existendi deum nobis naturaliter inserta est quod quis non ingeni naturalis inuestigatio. si potius diuina revelacio dei noticia hominibus fuerit concata unde dico ad objectionem quod multo facilius est deum et fidem de deo inuenire quod seculum estimare quod benevolentibus naturali ingeno deus seipsum aliquo modo reuelat. vel extrinsecam informacionem vel per intrinsecam inspirationem. **C**onfirmatur haec responsio quia nec aliter astronomiam dicunt plurimi adiumentaz fuisse. **V**nus magister in historijs scolasticis super Genesim. de dispersione filiorum narrat Noe habuisse filium quendam nomine Ionichum. qui accepit a deo sapientiam seu donum sapientie et inuenit astronomiam. **S**icut ergo ad discere potuerunt scientiam ad mensurandum quantitate terre sol et luna. Ita potuerat didicisse colere rerum deum. **L**ux illam clausulam dñm non inuenient. **N**otandum est quod ratio est quod non que fierunt cum ubi manet. Non enim inuenit in lasciuij voluptatis. nec in diuinis vanitatis nec in concupiscentiis carnalibus consanguinitatis. Non inuenit in lasciuij voluptatis: quod secundum quod scribit Job. 28. non inuenit in terra sua inuentum est Catico. **I**n lectulo meo per noctem quod siue dicit aia mea quod siue et non inuenit in diuinis vanitatis: quod Osee. 4. In gregibz suis et in armis suis vadet ad quendam dñm non inuenit. **T**ertio non inuenit dñs in sorco carnalibus consanguinitatis. **L**uca. 2. Requerebat eum in factis agnatos et nos et non inuenientes eum egredi

fuit in iherusalem. Sed iuuenit in presepio panis iuolutus austere pene
mitie. **Lue. 2.** Inuenit isantem panis iuolutum: et posuit in presepio. Inuenit etiam in domo mude costis. **Mat. 2.** Intrates domum iuuenit puerum cum maria matre eius. Terro autem iuuenit in templo contemplationis deuotus. **Luce. 2.** Post triduum iuuenit enim templo. Errauerunt ergo isti phisi circa dominam et celestia propter nimia distatia. **Dic enim Basilius** quod nimia distatia facit errare circa tria videlicet quantitate, qualitate et circa figuram. Circa quantitatem secundum Basilius et ponit exemplum de sole quod propter nimia distatia a nobis apparet vir pedalis quantitatis in dyametro. Circa qualitatem et per exemplum de velis naviis que cum sint alba apparent multum distantibus esse nigra. Errat etiam circa figuram propter distatia et ceterum. Et posuit exemplum de tueribus quod cum sint quodcetera propter nimia distanciam apparent esse rotundae unde auctor de visu proposicioe. **io.** Rectangule magnitudines magna distatia vise perscribere apparent. **Vbi huius** atia confundit. Si enim quadrilaterum distanciam longam visa rotunda apparent. Racio est quod in magna distanctia anguli quadrati non imitantur sensu quod cuiuslibet visibilis proportionata in distantiis suis per elongacionem visum finiti continentur sic de proposicioe et tercia eiusdem libri. Isto modo per ratiocinationem elongati celestib[us] errant circa futuram gloriam tripliciter quia enim ei[us] quantitate non considerantes quod magna est mortalitate dulcedis tue dñe et ceterum. Circa eius qualitatem non considerantes quod ne-

autem audiret nec in cor hois ascendi gloria quam deus se diligentibus preparauit. Circa eius figuram non considerantes quod stabilis sit et eterna. Est enim in quadro posita sicut dicitur Apoc. Ipsi autem credunt eam esse rotundam et volubilis et aducam.

Lxx Centesima quinquagesima octaua.

¶

In felices autem sunt in mortuis est spes illorum. qui appellauerunt deos opera manuum hominum aurum et argentum artis inventionem et similitudinem animalium. aut lapidem utili opus manus antique. **Post** quod spiritus sanctus reprehendit idolatras solentes naturales creaturas. In hac parte consequenter agreditur reprobatio ydolatrias qui colunt ymagines et artificiales figuram. Et circa hoc duo facit. primum agit de ydolorum multiplici divinitate. secundo de adorantium stupiditia et fatuitate. secunda psalmi ibi. **Et de subiecta** Circa primo duo facta Nam primo ostendit quoniam coluerunt ydola in materia minere. secundo quomodo in materia lignea et memoria. secunda psalmi ibi. Aut si quis artifex Circa primu[m] sic Infelices autem sunt et melito infelices. Est enim felicitas propria opacorum hois summa opertim in vita perfectarum ethi. Propria autem opaciorum hominum est intelligentia et amare deum unde isti aberrantes et solentes ymagines falsas merito dicuntur infelices. **In psalmis** Contrario et infelicitas in vijs eorum. Solet etiam sic dici metrica. **Tres infelices** in modo nouimus enim. **Infelix** quod paucas sapit spemque docevit

312

In felix qui multa sapit spemq
do cere **I**n felix qui recta docens op
atur inique **E**t oibus istis modis
infelices fuerunt ydolatrie **P**rimo
quidē q̄ cū pauca saperent de deo
spreuerunt a p̄phīs doceri. **S**econdo
cū m̄la saperent de mūlamis spre
uerunt deū p̄ illa inuestigāt̄ a sic
se a suis docere. **T**ertio q̄ cū recta
multa docerent de naturalib⁹ mar
ime tū opabantur inique ydola
colendo a venerando. **I**n felices er
go fuerunt p̄ lūminis fidei priua
tionem a per beatitudinis despota
tionez. **Vnū** subdit **E**t inter mortuos
est spes ilorū. q. d. **S**icut de mortu
is nulla est spes q̄ redant ad vi
tam naturaliter: ita nec de istis ē
vīq̄ spes. q̄ ad vitam gracie pos
sint redire. qui appellauerunt deos
opera manū hominū aurum a
gentū **In ps.** **S**imulachra gentiū
ar gentiū a auti aē. **A**rtis iuencō
nem ydolum noua arte exogita
rum. dicitur enim declavis p̄m⁹
fecisse ydola se mouentia sīm ma
gistrum i historijs scolasticis sup
lib⁹ **J**udicū de t̄pib⁹ gedeois **E**t
filiūdimes a jalum sicut supius ē
expositū **C**oluerunt enim similitu
dines serpentium draconū; a ouī
um ranarum atq̄ canum. aue la
pidem: q̄ ad nullum vsum vte
seruientem opus man⁹ antique
q̄ olim plus numinis credebatur
in antiquis ymaginib⁹ q̄ in no
uis ppter retustatem. **S**olent enī
retule dicere q̄ ymagines sexage
simo anno a fabricatione sua for
ciuntur virtutez **E**t q̄ in hac lecti
one vituperantur adoratoēs yma
ginum. sit ista dubitacō litteralis

Vtrū licet xp̄ianis aliq̄ yma
gines adorare. **E**t arguitur q̄ non
Quiā Exodi sed dicitur Non faci
res tibi ymaginem neq̄ vllam fili
tudinem aē. **S**ed si non licet facēt
multo fortius non licet adorare.
Item de nullo alio vituperantur i
scriptuā ydolatre misi q̄ adraue
runt opus manuum suarū. sicut
patet in hac lectione. **S**ed ymagi
nes sunt opera manuum de auro
a argento. lignis a lapidib⁹.
Item in Canone scripture legitur
michil tale esse concessum ergo su
perstitiōsum videtur tales ymagi
nes introducere. **A**d oppositum
est titus ecclie a Damascenus.
q. sententia p. c. 8. q. 8 intulatur de
sancis ymaginib⁹ vbi allegat
magnum Basilium dicentem. q̄
honor ymaginis ad p̄ceptū per
uenit ad exemplatum. **A**d istā
questione respon dit sanct⁹ Thom
as super. 3. sentenciarum. dis. q.
q̄ ymago potest duplicitate consi
derari. vel sīm q̄ est res quedam
vel sīm q̄ est ymago. **P**rimo nō
null⁹ sibi honor debetur. sicut nec
ligno vel lapidi. **S**econdo modo idē
motus est in ymaginem a yma
ginatum. **E**t ideo idem honor debe
tur ymagini a illi cuius ē ymago
Sed contra istam responsonem
obicio primo sic: q̄ latrā est ho
nor soli deo debit⁹. **S**ed nulla yma
go est deus. Ergo nulli ymagini
debetur tal honor. Ergo contradi
cionem inducit. dicere q̄ latrā
sit honor soli deo debitus a tñ
debetur ymagini cristi a cristo.
Probatur. Si idē honor delēt
ymaginē xp̄i a xp̄o. ip̄e honor etiā

detetur lapidi a xp̄o a p̄ coisqñs
item honor detetur cr̄sto a creatu-
re qd non est cōcedendum **F** p̄ q̄
odreat aliquid honore latrie con-
fiteatur illud esse deum. Ergo si ali-
quis possit licet adorare dei yma-
ginem cultu latrie possit licet pro-
testari a confiteri aliud a deo esse
deum Ideo aliter potest dici Qd n̄
la adoracio detetur ymagini nec
liet aliquam ymaginem adoraē
Vera enim adoracio est in spiritu
a deo cōne a amore summo a ista
nullo modo detemus in aliquam
creaturam dirigere Quia autē p̄
et ymaginē cr̄sti excitamus ad
adorandum cr̄stum a corā yma-
gine adoracionē nostrā facim⁹
xp̄o. q̄ dī large loquēdo q̄ ymagi-
nē adoram⁹. **V**n̄ videt m̄ bdm q̄
nec adoro ymaginē xp̄i q̄ lignuz
nec q̄ ymaginē xp̄i: si adoro xp̄m co-
rā ymaginē xp̄i: q̄ ē ymaginē cr̄sti
a excitat me ad adorandum cr̄stuz
a sic exponit **Johannes Damascen**
n̄ libro quarto capitulo octauo
Vbi videtur docere q̄ sanctorum
ymagines detent adorari. **H**oc in-
telligo sic q̄ propter ymaginis re-
presentationē licet michi corām
ymaginē sanctūm illūm cuius ē
ymago adorare. **E**t eodem modo
intelligo sanctūm **Thomaz a mgn**
num **Basilium** a totū ecclēsie ri-
tum **N**ec video prō nunc tene esse
dictum q̄ eodem honore honora-
tur ymaginē a deo cuius ē ymaginē **S**z
ad huc cōtra vtrāq̄ viā arguitur
q̄ si deo adorare deū ex cōmē-
ratione ymaginis multo magis
debo hoc facere ex cōmemoracōe
ymaginis x̄erioris: s̄ rēor ymaginē

dei est in hōie sūmā animā a r̄iō
ymago proximi est vñ reus hō
q̄ ymaginē lignea vel lapidea ḡ li-
tet m̄ a deo adorare deū vel xp̄z
in hōie potius q̄ i ymaginē mortua
dicendū q̄ homo reus habz i se
magnā nobilitatem. **V**n̄ si adoraē
tur posset presum p̄ ppter se adorā-
tur ymaginē aut lignea il bonita-
tis h; vel mo dicū quare corā ea
debeat adoracō fieri: o statuit ec-
clesia q̄ poti cōrā ymaginē fiat a-
doracō. q̄ corām homine quis q̄
sic deum adoraret excitatus p̄ ho-
minem quatenus est ymaginē dei
nullo peccāt m̄si forte per accidēs
racōe scandali qd alij possent fibi
inde assumere **E**t autē notanduz
q̄ vñ ymaginē in ecclēsia intro-
duxerunt apli. licet hoc i **Canone**
biblie nullibi exprimitur. **A**llie-
gatur **Damascenus** libro quarto
capitulo prealegato. q̄ rumor ad
eum peruenierat q̄ beatus **Lucas**
p̄inxerat ymagines tam cr̄sti q̄
matris sue. a q̄ ille ymagines ha-
bebantur in romā a sedz illas alie-
fuerunt depicte que olymibz so-
limis habebantur **N**arratur etiā
in ecclēsialistica historia q̄ cr̄stus
ab agaro gessimorum ciuitatis **T**
gi qui pictorem suum miserat ad
eūm ymaginem suipius transmi-
fit **C**um enim pictor non possit in
facie cr̄sti aciem vñfus sui defigere
propter claritatis choruscacionez
cr̄stus deuotionem regis atten-
dens vestimentum suum faciei ap-
plicuit a sic suipius ymaginem
ei misit. sicut narrat **Damascenus**
vbi prius constituebantur yma-
gines vel etiā effigies vt mortues

viuis representarent. Fuit enim triple causa institutionis ymaginum in ecclesia. Primo ad instrutionem laytorum quibus ymagines exhibentur loco librorum. Secundovt incarnationis misterium a sanctorum exempla nob frequens a recentius infingerentur. Tertio ad excitandum devotionis affectum qui magis ex visis q̄ auditis causatur. Et p̄ hoc patet ad rationes vtriusq; partis.

Circa simulachrotum aduentonem ē nondū fm ysidio. 8. ethi. c. 11. Simulachroꝝ v̄sus p̄mo exortū ē ex nimia affectione ad mortuos constituebat effigies velymagies vt mortuos viuis representarent. Post hec demones illa simulachra sunt icti a malis a p̄ditis hoīib; persuaserunt. Simulachra aut̄ dicunt vel q̄ filia l' q̄ fuit filata atq; ficta Iudei dicit q̄ ysmalēl p̄mo simulachrum fecerit ex luto ḡtiles dicunt p̄ motuum simulachruꝝ p̄mū homini finisse de luto a ab eo dicitur aitem iuueniendi statuas vel faciēdi adiumenta. Vnū a poete ab eo fingunt hoīes primo fidos figurati loquentes p̄pter effigies hominū quas effecit Ap̄s grecos Cecrops primus simulachra repperit: aras erexit a sacrificia dñs iustituit Juxta illud Theodoli Egregio cecropi debetur causa letandi. Ille hoīis primo rimatur viscera ferro Sacre Iouis statuit que posteritas celebrauit Condidit adiunxit aethrās nomine pallas idē minerua adiunxit nomine suo quia ab ea atene ciuitas vocabat: q; minerua grece

dicit atthena Quām hystōriā bās Aug. narrat. 18. de ciuitate dei. ca. 10. allegas varronē. Cū enim ēp̄te in illa ciuitate duo mirabilia p̄digia apparuissent. Vnum scilicet arbor oline. aliud fons aque. Cecrops qui tūc temporis regnabat ibidem locus de istis prodigijs misit ad Appollinem delphicum sciscitando quid sibi esset faciendum. Apollo respondit q̄ olea siue oliua designaret mineruam a vndā neptunū. Esse etiam i p̄tate ciuium ex quo illoꝝ deorum noīe ciuitas vocaretur. Rex igit̄ om̄s ciues v̄tiusq; sexus cōuocat Mos. Enim erat tunc t̄pis q̄ feie publicis cōfultacōib; interessent. Cōfulta igit̄ multitudine mares p̄ neptuno feie. p̄ minerua tuleūt simas. Et q̄ vna plus iuenta ē feiaz: mineraua vicit. Neptunus igit̄ ira motus marini fluctibus estuantib; u. terras Atheniensium depopulatus est. Cui⁹ vt iracūdia placaret tripli supplicio feie atenienses fūt puniti. videlicet vt nulla vterius darent consilia. Seando vt nullus nascentiū maternū nomen acciperet. Tercio vt null⁹ deinceps eas atenias vocaret ne illius nomen haberent quām vītricem fecerant nominando.:

Lco centesimaq; q̄ geſianona
HUſi quis artifer faber de filia lignum rectum seculerit a huius docte eradat corticem omnem a arte sua v̄sus diligenter fabricet vas multale in conuersacionem vite. re liquas aut̄ hui⁹ op̄ib; ad p̄paratōe esse abutebat a aliquā horū

310

qd ad nullum vsum facit lignum curvum & verticibus plenū sculpac
bdigēret p vacuitatem suā & p sci-
entia sua artis figuret illud & assi-
mulet ymagini hoīis aut alioī ex
animalib[us] illud ppet perlimens
rubrica & rubicundū faciens suo
colorē illius & omnē maculaꝝ q
in illo est plimens & faciat ei big-
nam habitacionem in pariete po-
nens illud & confirmans ferro ne
forte cadat pspiciens illi sciens q
mam nō potest adiuuare se. yma-
go enim est hominis & opus ē illi
adintorū Postq[ue] redarguti sūt
ydlatre tolentes ymagines de mi-
nerali materia puta ydola aurea
argentea & lapidea In hac parte
deudentur tolentes simulachra i
materia lignea. Et circa hoc tria fi-
unt Nam primo tales ydolatrias
reprobant & deridet ratione materi-
alis compositionis Secundo rati-
one formalis compositionis Et tercio
ratione localis situacionis Rūtuꝝ
ad materialem compositionem sūt
merito deridendi Nam i casu arbo-
ris de terra artifex deferri faciens
lignum magnum de silua diuidie
illud in tres partes de una forte fa-
cit alioꝝ vas vel instrumentuꝝ ne-
cessarium ad vitam sicut bigam.
nauem vel aratum de alia parte
que est superfluitas delenda a tali
vasi facit sibi ignem ad coquendū
cibos de tercia parte que est p[er]lea
gibbica nodis de qua nichil advi-
tam humanam necessarium fieri
potest facit ydolum. Fatuissimum
est igitur illud credere deum quod
combussit & cui eo de quo aratuꝝ
fium fecit dicit ergo sic quātum

ad litteram Aut si quis artifex fa-
bervidelicet lignarius secuerit ser-
ravel securi & lignum rectum de sit-
ua Et huiusmodi lignum doceat &
artificialiter eradicat corticem om-
inem tam exteriorem q[ue] interiorem
& arte sua diligenter fusus fabricet
vas inutile in conuersacione vite
Inutile & valde vtile Talem enim
modū loquendi h[ab]et virgilius vbi
dicit Nūq[ue] imprudentibus docuit
ymber. Imprudentibus & valde
prudentibus **Vnde psaie.** tricesi
simotertio Populum impruden-
tem non videbis id est valde pru-
dentem scdm vnam expositione;
& sic accipitur hic inutile & valde
vtile In namq[ue] sicut dicit papias
aliquando significat idē q[ue] valde
vt icrepuit aliqui idē q[ue] int̄ vt bū
deā tu i mulierib[us] int̄ mulieres a
liq[ue] idē q[ue] ab vt impulit i lat⁹ &
ad lat⁹ aliqui p cūt i baculo meo
tñhuiā cū baculo In contra etiñ
nec non ad p[ro]uat & auget Prūat
in cōpositō sic iniustus inualid⁹
Auget i cōpositione qñ accipit p
valde & sic accipitur i p[ro]posito cum
dicitur vas inutile & valde vtile in
conuersacione vite Reliquis autē
eiis operis & vasis ad preparacio-
nem esse abutebatur coquendo es-
cas Vnde Apud iuristas homo
vtitur re aliqua quando p[ro]vsum
saluator substantia sicut vtor e q
michi concessio ad vsum qui manz
postvsum sed quando res nō ma-
net p[ro]vsum s[ed] destruit. tūc tali te
homo abutit Vn ocedūt q[ue] homo
abutit cibo & potua nō vtit p[ro]prie Et
isto mō q[ue] illis q[ue] de ligno oburit
destruit s[ed] q[ue] artifex silo abutitur

Alioē theologi vocāt abūti a ma-
 le vti s̄ h̄c non est ad p̄positū. h̄
 etiā t̄slator vtitur antiqua ḡmati-
 ca cū d̄ reliquias abutebat: quia
 ap̄d modernos vti a abuti exigūt
 p̄ se ablatūm easū a nūḡ accusati-
 uū vñ stat h̄ reliquias p̄ reliq̄is.
 accusatiū p̄ ablatiō Et reliquiū
 horū vñ p̄fecti a ignis Qd ad n̄l
 lum vñ facit vñuaē p̄t Lignū
 curuū a verticib⁹ plenū Plenū ver-
 ticib⁹ a gibbīs a nodis Apud an-
 tiquos em̄ dicebat vortex vrticis
 vbi nos dicim⁹ vortex vrticis vñ
 lra iteronimi h̄ vrticib⁹ Si raba-
 n⁹ a moderni h̄ vrticib⁹ sm̄a no-
 mutatur vortex autē appellat cir-
 cularis reuolutio aq. Sculpat dili-
 gentē p̄ vacuitatē suār q̄n fibi va-
 cat Dic derident ydolatre q̄tū ad-
 formalem dispositiōem q̄n ē i fieri
 Sculpat diligēter p̄ vacuitate; fu-
 am q̄ p̄ scienciā sue artis figuret il-
 luc faciendo de ligno statuā vbi
 nichil nouuz causat s̄ remouet p̄
 tes ab inuicem a assimilet ymagi-
 ni hominis psa. eg. Fecit ymagiez
 viri quasi speciosum hominez ha-
 bitantem in domo ac. Aut alicui
 ex aialibus illud operi assulet si
 cut ap̄s dep̄ingebatur i specie bo-
 uis Damō deus egypti in figurā a-
 rietis. anuter in specie canis Po-
 sita dispositiōne figuracōis subdit
 dispositiōnem coloracōis a dicit p̄
 limens illud scilicet lignū rubrica
 n̄ colore rubeo. vel rubrica appella-
 tur instrumentum quo rubricant
 mars a pallas: q̄ mars ē de bel-
 lorū a alia dea etiam bellorum.
 Et ideo cruentate: mars a pallas
 dep̄ingebantur Jupiter v̄ o igne

zubr. //

tōloē p̄ictus ē p̄p̄der terrore fulgu-
 ris a choruseacōnis Alij libri h̄nt
 rubrica media correpta a tūc est i-
 strumentum quo vtuntur mulie-
 res ad polenđum a coplanan dū
 lineas restes. cui diminutū est
 rubicula: s̄ q̄ hoc instrumentū
 limit a non limit. non concordat
 huic littere que est plimens. Et
 enim limite limendo iungere vnde
 in proposito accipitur pro coloē ru-
 beo vel terra rubea. Et rubicundū
 faciens fuso colorē illius. Fuc⁹
 enim est equiuocum. vno mō sig-
 ficat colorē filatum vel adulteri-
 num Alio mō significat quodā
 genus apis Tertio modo est idem
 q̄ mendacium vel ypocrisis vnde
 habetur versus talis. Fucus iner-
 mis apis falsus color atq̄ simul-
 tas. In proposito accipitur pro
 colore adulterino qui vacuu⁹ colo-
 rem occultat a alium pretendit
 vnde subdit Et omniem maculam
 que in illo est i ligno de quo fab-
 eat statuam. perlime sa. perungēs
 vt occultetur sub extraneo coloē.
 Ut faciat ei dignam habitacōne
 Posita ymaginis materiali cōpo-
 ficiōne a formalī dispositiōne hic
 subiungit derisionem ydolatrū
 racōnem localis situacōnis dices.
 Ut faciat ei dignam habitationē
 quia posuerunt tales ymagines
 in pulcherrimis templis. in parie-
 te ponens illud v̄ dolim ponit ta-
 lis ydolatra in arcuato loco parie-
 tis a confiemans ferro ne force ca-
 dat sicut cecidit Dagon ad presen-
 tiā arche dei a sic primo. s̄. qui
 to dagon pron⁹ in terrā iacebat
 ante archam dei ac p̄spiciens illi

ne cedat sciens qm̄ non potest ad iuuare seymago enī est hois & nō homo & opus est illi adiutoriu hō minis a nullo mō potest hoiem ad iauae Juxta illas clausulam sc̄it enim dignā hitationē Notandum ē q̄ virgo gloiosa facta ē dlo tem pore digna habitacō dei: qn̄ in suo corpē filius dei carnem assumpsit In p̄s. elegit domin⁹ syon. elegit eā i habitationē sibi syon inter pretatur specula a virginē bratā figurat: que mō specula altissima a p̄mnes extitit p̄ v̄ite excellenti am Eccl. 4. Exaltasti super terram hitationē meam digna facta est ista habitacō ppter tria. sc̄z ppter humilitatis p̄fūditatē. ppter v̄ginitatis puritatē. a ppter ouersacio mis sc̄tatem. q̄ grā breuitatis nō deduco.

Leō. 160.

Et de substantia sua de fi lījs suis de nupcījs votū faciens inquirit Non erub esat cui illo qui sine aia est a prosanitate quidem infirmū deprecatur a pro vita mortuū roget a in adiutorium inutilem iuocat a p̄ itinere petet ab illo qui ambulare nō p̄ta de acq̄rendo a de opando a de omni re a euētu petet ab eo qui i omnib⁹ ē inutile. Postq̄ redar guti sūt ydolatre de multiplici ydolorum diuersitate. in ista pte pro sequē de adoratiū stulticia a fatuitate Confistit autē in supstitionis cultu ydolorū fatuitas multiple Nam ydolis suis emittūt vota: por ligunt supplicacōes a oracōes ac si eos inteligerent de omnib⁹ nego cījs que vitam humanam cōtin gunt Primo ergo deridentur ydol

latre pro cultū quē exhibent p̄ ne goējs que gerunt in terra. Secūdo deridentur pro cultu quem exhibent pro nego cījs que gerunt in aqua Secūda p̄ ea iez. Iterū ab nauigare ac. Circa primum duo fiunt primo derident de vtorū promissione. secūdo de vtorum oracione ibi. Non erubescit loquā Q̄ntum ad primum dicit sic Et de sua substantia q̄ntuz ad bona for tūne que sunt dīnitie a de filijs suis. q̄ntuz ad prolis successionem a de nupcījs contrahendis pro fecit filijs suis votum faciens iquit ab ydolo suo Votum diffimilit a iuri stis sic. Votum est abaciūs bonū cum deliberaçōe facta promissio Aliter a magistro sentenciarum libro q̄rto distin. 38. ca. 1. Votum ē testificatio quedā spontanee pro missiōis que de deo a de hījs q̄ dei sunt p̄prie fieri debet Ad votū enim necessario requiruntur tria sc̄z deliberaçō. p̄positum volūtatis. a promissio salte v̄bi int̄rio: is qd sufficit quo ad deuz. vel verbi seu facti exterioris qd requiritur quo ad ecclēsiā. ydolo vero nichil hocū intelligenti. fatuum ē vovere. Se cūdo deridet spūscūs ydolatras de potigēdo supplicacōes ydol a Et Nō erubescit loq̄ cum illo q̄ sine est aia. s. vegetativa sensitiva q̄ in tellectiva. Et id debet erubescere supplicari tali vel loqui tali cum ip semet sit rationalis a illud ydolu sit non rationale: quia nullam ai man habet a ceterā Et cu tale ydoli sit infirmū a ipotens conferre sa mitatē ip̄z p̄ saitatem depecat a p̄vi ta mortuū roget Mortuū q̄ lignū

31A

atrium vel mortuum non vincit
 tem. sicut lapides equivalentem moe-
 tuo et in adiutorium inutilem inuo-
 cat: sicut fecerunt sacerdotes Baal
 3. 2. 18. Inuocabat nomine Baal
 de mane usque ad meridiem dicentes
 Baal exaudi nos et transiliebant
 altare quod fecerant et incidebant se in
 terra ritus suu lanteolis ut sanguine
 fuderentur. Demones enim plurimi
 in oblatio sangui-
 mis humam. Et tunc merito derisit
 eos Helias dices. Clamate voce
 maiori. Forte ei de rester dormit
 aut cum aliquo loquitur: aut in diu-
 nario est ac. Item fatuus ydolatra
 per itinere petit ab eo qui ambula-
 re non potest et de acquirendo per ne-
 gociacionem. et de operando quantu-
 ad operis inchoacionem: an sit for-
 tunatus vel non breuiter de omni
 retu euetu petit ab eo qui in omnibus
 est iutilis. De observatione obseruatori
 bus futuroz euetu p signa ad
 eos nullatenus ordinata loquitur epro-
 bando prolixe teatus Augustinus.
 2. de doctrina christiana ca. 2. dicens
 Tales obseruationes supersticio-
 nes esse: sicut aliqui cum videt ca-
 ligas a soricibus roditi timet de ali-
 quo infortunio evicturo. Vnde legi-
 tur Catonem quedam teruisse
 quod sibi pro mirabili signo infor-
 tunij nuntiauit caligas per sorites
 esse corrosas. Certe non est inquit
 mirabile. sed mirabile fuisset si ca-
 lige soices corrosissent Ad ista per-
 tinet si homo surgens de lecto ad
 lectum edeat: quia sternutauit a-
 deo potuit se calciare. Itz si homi-
 ni singulienti dicet. Teneas ma-
 nu dexteram pollicem manu sinistram

Item cuius pbs malo accipitit si du-
 obus amicis simili ambulantibus
 puer medius inturrit vel aliquod
 aliud animal. Estimat enim quod eo per
 fit amicitia diuidenda. Simile est: e-
 dire domum si homo statim procedens
 offendit. Et tales multas fatuas
 obseruationes ibidem recitat Aug.
 Tale simile est his duobus quod re-
 natores si eundo venati fratribus
 vel sacerdotibus obuiant vel aliquem
 talem in sua societate habeant pro
 illo die de expeditione diffidunt. V-
 fus enim characterum et omnium figu-
 rarum: excepta figura crucis. et in
 uocatio nominum incognitorum et al-
 ligatio cedularum de euangelio cie-
 ra collum patientis et multa talia
 ad supersticiones pertinet sicut eum et
 quodammodo reliquie ydolatrie. Sed hic
 potest esse dubium utrum obserua-
 tio signorum ad pre cognoscendum e-
 uentus futuros sit licita vel super-
 stiosa. Videtur primo quod sic lici-
 ta: quia licitum est illo vi quod antiquum
 per multa experimenta probauerunt
 esse verum. Si multa probauerunt per
 occursum religiosorum est signum tru-
 stacionis artis venatorie. Igitur
 licet illo vti. et secundum hoc procedere vel
 dimittere. Item multa experiuntur
 quod inchoare labores vel itinera cer-
 tis diebus: puta feria tercia est pe-
 ricolosum et periculosum. Igitur licet
 hoc obseruare et vitare. Ad op-
 positum est Augustinus secundo
 de doctrina christiana. ca. secundo. ubi
 doct: quod omnes tales obseruationes
 pertinent ad quodam pacra significativa-
 com cui demonibus imita. Ad istos
 dicendum quod talia obseruantur respic-
 tu futuroz euentuum. vel obseruantur

et cause illorum evetiū vel ut signū
tm̄ Si sunt cause considerandū est
an possit esse vera causalitas & spe-
ciū futuri vel non. Si sic nullus; pec-
cātū est obseruare illas sicut si vide-
tur aeternū nebulosū cōjicim⁹ q̄
erit phana vel aliqd tale. Si vero
nulla causalitas possit attendi. si
tm̄ dicatur q̄ istud signū significat
talem futurū cūveniū. sicut qn̄ pice
gariunt significatur aduent⁹ hos-
pitum ex quo ista significatio non
est a deo instituta dicit doctores q̄
tales obſuacōnes signorū h̄mōi
sunt introducte ab hūana vāita-
te co opante demonū; malitia qui
gaudeut implicare hoies i vāmita-
tibus & erroribus. Et interdū casu
accidit q̄ tale signum talis euēt⁹
sequebat. Sed postea qn̄ hoies in
cepérunt talibus indulgere m̄la se q̄-
bant p co opacōnes demonū ut ho-
mīnes magis fierent curiosi arti-
us i talibus supsticōibus radica-
ti. Vnde cū nulla racō posset esse.
quare occursus scōꝝ viroꝝ venato-
onem impedit qn̄ est licita a p-
sons conuenientib⁹ licite exercit⁹
manifestum est q̄ hoc credere sup-
sticōsum est & erroreū. Hoc etiaꝝ
ostendit ex frequēti falsitate fig.
Ad racōes patet p dicta q̄ hoies
depūntur p co opacōnes demonū;
p̄e eorū falsaz; credulitatem prece-
dentē a ideo obſuatores talū mul-
tā icōmoda recipiūt ppter eorum
falsam fidē que alij nullaten⁹ pa-
tunt qui de talibus non curant.
Sed de ymaginib⁹ astrologicis q̄
hūnt certis t̄pibus planetis exis-
tentibus in quibusdam locis celi
determinatis dubium est an h̄c

æ tales ymagines faciunt a talib⁹
faciunt sicut tempibus meis qui
dam in Londoma dicebat curari
a q̄rtana per ymaginē leonis au-
team sūm certam constellacionē;
factam h̄ est difficile dicere q̄ est
verum ppter mirabiles opacōnes
corporum celestium: q̄ hoc est cer-
tum q̄ nichil est homini illicitum
q̄ per naturā compleri potest di-
cit tm̄ sanctus Thomas secunda
secunde questio nonage sima sexta
Et allegat Augustinus; decimo de
ciuitate dei. q̄ opimo Porphyriū
fuit falsa de ymaginib⁹ talibus
construendis. Verum est autē q̄
res naturales formas suas a v̄tu-
tes consequuntur ex corporib⁹ ce-
lestib⁹: sed ymagines artificiales
nullam virtutē; conse qui possunt
ab arte nec aliam virtutē m̄ habe-
re possunt a corporib⁹ celestib⁹
misi quam habent ratione mate-
rie. Figura autem non est princi-
piū alterandi: a ideo non aliam
virtutē causandi habet aurum
talis ymaginis q̄ aliud aurum
alterius figurae. Sed si alium esse
dum habet. hoc est ex operacio-
ne demonum qui sunt ludificato-
res hominū in Augustinū et id ta-
les ymagines astronomice vittutez
sortiunt p̄ demones. Cui⁹ signū ē
q̄ oportet illis ymaginib⁹ quos
dam caractrees ipsim⁹ qui ad il-
naturaliter operantur. Vnde scien-
dum est q̄ ymagines astrologice
& nigromantice in hoc different.
q̄ in factura nigromanticarum
ymaginū fūt exp̄esse qdā inuoca-
cōnes demonum. Vnde yma-
gines p̄tinēt ad exp̄issa p̄acta cum

318.

de monib⁹ inita. Sed in factuta ast
ronomoꝝ fuit tacita pacta cuꝝ
demomib⁹ p̄ quos dā caracheres
et figuræ ab ip̄is deomib⁹ adiuē
tas ad quoꝝ caracherū factioꝝ;
demones facientib⁹ suffragātur.
T Sed adhuc de cartulis et alliga
turis circa colla pſonacū infirma
rum in quib⁹ cōtinent verba euā
gelicarē verba psalterij possit es
se dubiū an talia sint supsticioſa
dicendū q̄ si pſcise verba talia eu
angelij alligenē vt deus ad eocū
appensionem patientem cici⁹ in
uet ppter deuocōem nichil mali ē.
S qndo putas q̄ illa verba ex ppter
a vture curent febres et phibeant
morbū eaducū et similiſ qndo cuꝝ
illis verbis admiscetur caracheres
ignotia nomina extranea si non
pmittitur q̄ pſona portans sciat
quid scribit: tūc nō est dubiū q̄
ibi est supsticio. **Vñ Crisostim⁹**
sup Matheū. Quicdā aliquā ptez
euangeliſ ſcriptam circa collū po
tant. nōne cōtinue in ecclēſia legi
tur euāgeliū et audit ab omib⁹.
Cui igit in aurib⁹ poſita euāgeli
a nichil pſuit q̄o poſſunt eū cir
ca collū fuſpenſū inuare. **P**em
de vbi est vture euangeliſ in figu
ris lrārum et in intellectu ſenſiuz
Si ifiguis bñ ei circa collū fuſpen
dis in intellectu. ḡ melius in corde
poſita profunt q̄ circa collū fuſpenſa.
Capitulū decimū q̄r
tum. **Lectio. i. vi.**

Iterum alius cogitas
nauigare et p̄ ferociſſū
atus iter incipiens lig
no portante ſe fragili
us lignū inuocat. Illud em̄ cupi

ditas acquirēndi ex cogitauit. a
artifer sapiētia ſua fabricauit. **T**u
aut pater oīa gubernas puidetia
qm̄ dedisti i mari viā et in flud⁹
ſemita firmiſſimā: ondēns qm̄ po
tens es ex omnib⁹ sanare: etiā ſi
ſine rate aliquis adeat mare. ſvt nō
eſſent vacua ſapie tue opera pp̄t
hoc etiā exiguo ligno credunt ho
mies animas suas et tranſeunteſ
mare p rate liberati ſūt. **P**oſt
q̄ derifa eſt ydolatē fatuitas in
veneracione ydoloꝝ pro negocis
q̄ gerunt in tra. In hac parte de
ridetur fatuitas eorumde in ſuppli
cando ydol p̄ negocis que geru
tur in aqua. **D**e cē fatuitas ondi
tur p comparacione ydoli faci de
ligno ad nauem factam de ligno
et ſimilit. **C**um em̄ vtreq̄ factum
fit de ligno et nauis fit fortior: ſub
tilior et utile: quia a ſcia diuina
ordiñata. **G**enesis. 6. **S**ac tib i ar
cham de lignis leuigatis et. ydo
lum vero fit a ſcia humana. **I**git
minor fatuitas foret adrae nauē
q̄ ydolum. **C**ircā hoc tria facit
Primo rephendit ydolatre fatu
tatem. Secundo ostendit ydoli mu
tilitate. Tercio nauis fructuosa
comoditatē. Secunda p̄ ibi. **I**llud em̄ cupidas ac. **T**ertia ibi
Sed vt nō eſſent ac. **Q**uātum
ad primū dt sic Iterū aliquis ali
us vñ ydolatē nauigare cogitans
et p̄ ferociſſū fluctus it face
te incipiēs ligno portante ſe na
ui fragilius lignū inuocat vñ p
dolum: qd fragilius eſt: quia ydo
lum p̄ fieri de ligno valde debili
Sed nauis fit de lignis fortiſſimis
et fortiſſime cōpaginatis. **S**ed aut
nauis fit